

אתם נצבים היום כולכם וגו'

ביאור בדרך אפשר

1 כָּל־גְּדוֹל דָּכַל דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה כֹּל הַבֵּא מִצַּד הַקְדוּשָׁה,
 2 הַיֵּינוּ כֹּל עֲנִיין בִּאלוּקוֹת וּבְקְדוּשָׁה, הוּא בְּבַחֲיַנַּת נְעוּזין סוֹפֵן
 3 בְּתַחֲלָתָן¹¹, כְּלוּמַר, לַמְרוֹת שְׁבִין הַתַּחֲלָה וְהוֹסֵף יֵשׁ הַבְּדִלִים גְּדוּלִים, מְכַל
 4 מִקּוּם הַסּוּף 'נְעוּז' וְקָשׁוּר בְּהַתַּחֲלָה וְהֵם מֵאוֹחָדִים יַחַד מִבְּלִי אֲשֶׁר נִמְצָא
 5 הָאֲדָם רֹאשׁ וְסוֹף, וְכַךְ גַּם לַגְּבִי
 6 הַחִילוּקִים בֵּין הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 7 וְהַבְּדִלִי הַדְּרֻגוֹת בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 8 אֲשֶׁמֶנֶס יֵשׁ בֵּינֵיהֶם הַבְּדִלִים גְּדוּלִים,
 9 אֲבָל הֵם מֵאוֹחָדִים בִּאֲחָדוֹת מוֹחֲלָטָה,
 10 וְהַיֵּינוּ, שְׁיֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד
 11 בְּחִינּוֹת וּמְדַרְגּוֹת הַמֵּיּוֹחָדוֹת לוֹ
 12 מַה שְׁאִין בְּחִבְרוֹ, וְלַמְרוֹת שֶׁאֵין
 13 "רֹאשִׁים שְׁבִטִים" הֵם דְּרוֹגוֹת יוֹתֵר
 14 נְעוּלוֹת מִ"חֹטֵב עֵצִים וְשׂוֹאֵב מִימֵן",
 15 בְּכֹל זֹאת, כִּשֶׁם שֵׁשׁ עֲנִינִים שְׁקִימִים
 16 אֲצֵל בְּעֵלֵי הַדְּרֻגוֹת הַגְּבוּהוֹת וְלֹא
 17 קִימִים אֲצֵל בְּעֵלֵי הַדְּרוֹגוֹת הַנְּמוּכוֹת,
 18 כִּן יֵשׁ עֲנִינִים שֵׁשֶׁם אֲצֵל בְּעֵלֵי
 19 הַדְּרוֹגוֹת הַנְּמוּכוֹת וְאִינִם נִמְצְאִים אֲצֵל
 20 בְּעֵלֵי הַדְּרֻגוֹת הַגְּבוּהוֹת, וְכֹלָם
 21 צְרִיכִין זֶה לְזֶה, וְכַמְּשַׁל
 22 הָאֲדָם כִּפִּי שְׁהוּא נִשְׁמָה בְּגוֹף
 23 שְׁהוּא בְּעַל קוּמָה שְׁלִימָה
 24 מְשׁוֹרְכֶבֶת מַחֲלִיקִים שׁוֹנִים בְּרֹאשׁ
 25 וְרַגְלִים, שְׁאֵף שְׁרַגְלִים הֵם
 26 סוֹף הַמְּדַרְגָּה שֶׁל כְּלָלוֹת הַקּוּמָה
 27 וְלַמְּטָה, וְהָרֹאשׁ הוּא הַעֲלִיּוֹן
 28 וּמְעוּלָה וְנִעְלָה מִמֶּנּוּ מֵהַחֲלֵק
 29 הַתַּחֲתוֹן שְׁבוּ נִמְצְאוֹת הַרְגִלִּים וְאֵם כֵּן
 30 לְכַאוּרָה יֵשׁ לַרְגִלִּים מַה לְקַבֵּל מֵהָרֹאשׁ
 31 אֲבָל לְרֹאשׁ אֵין מַה לְקַבֵּל מֵהַרְגִלִּים,
 32 מִכָּל־מִקּוּם הָרִי בְּבַחֲיַנָּה אֲחַת
 33 בְּעִנִּין אַחַד יֵשׁ יְתָרוֹן וּמְעָלָה
 34 לְרַגְלִים שֵׁאִינִם בְּרֹאשׁ, שְׁצָרִיף
 35 לְהֵלֵךְ בָּהֶם כּוֹי' וְהָרֹאשׁ זָקוּק
 36 לְרַגְלִים כְּדִי לִלְכַת וְאִינוּ הוֹלֵךְ
 37 בְּלַעֲדֵיהֶם, וְגַם, כְּשֶׁאֲרַע כּוֹבֵד כָּאֵם בְּרֹאשׁ בַּגֵּל מַחֲלָה מִסּוּיַמַּת,
 38 מִקְיֹזִין דָּם בְּרַגְלִים וְנִרְפָּא הָרֹאשׁ כּוֹי' וְהָרִי זֶה דּוּגְמָה נּוֹסֶפֶת לַכֵּךְ
 39 שֶׁלַּמְרוֹת מְעַלְתוֹ הַבְּרוּרָה שֶׁל הָרֹאשׁ עַל הַרְגִלִּים, הָרֹאשׁ מִקְבֵּל אֶת רְפוּאוֹתוֹ
 40 בִּאֲמֻצוֹת פְּעוּלָה שֶׁל הַקֶּזֶת הָרֵם הַנְּעִשִׂית בְּרַגְלִים, וְכַךְ גַּם בְּנִמְשֵׁל, יִשְׁנֵם
 41 דְּבָרִים שְׁבָהֶם הָרֹאשׁ מִקְבֵּל מֵה' סוֹף' וְלֹכֵן לַמְרוֹת הַבְּדִלִים, יֵשׁ בֵּינֵיהֶם
 42 אֲחָדוֹת מֵלֵאָה.
 43 וְיֵשׁ לוֹמַר, שְׁפָזָה שְׁכֶשְׂאֲרַע כּוֹבֵד בְּרֹאשׁ מִקְיֹזִין דָּם
 44 בְּרַגְלִים וְנִרְפָּא, וְכַאֲמוֹר לְעֵיל הַדְּבַר הוּא הוֹכַחָה לַכֵּךְ שְׁבִין הָרֹאשׁ וְהָרַגְלִים

ביאור בדרך אפשר

45 יֵשׁ אַחֲדוֹת, מוֹדְגֶשֶׁת הָאֲחָדוֹת שֶׁל הָרֹאשׁ וְהָרַגְלִים (שְׁגַם הָרֹאשׁ
 46 צָרִיף זָקוּק לְרַגְלִים וּמִקְבֵּל מִמֶּנּוּ וְלֹא רַק מִשְׁפִּיעַ לֹה) בְּאוֹפֵן פְּנִימִי
 47 יוֹתֵר וְעִמּוֹק יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הָאֲחָדוֹת בֵּין הָרֹאשׁ וְהָרַגְלִים שְׁמִתְבַּטָּאת
 48 בְּעִנְיַן הַהֲלִיכָה (שְׁהָרֹאשׁ צָרִיף לְרַגְלִים בְּכַדִּי לְהֵלֵךְ בָּהֶם),
 49 שְׁהוּא רַק עֲנִין חִיצוֹנִי שְׁכֵן
 50 הַהֲלִיכָה שֵׁיכַת לְכוּחוֹת הַמְּעִשָׂה שֶׁהֵם
 51 כּוּחוֹת חִיצוֹנִים לַגְּבִי רִיפּוּי כּוֹבֵד וְכָאֵם
 52 בְּרֹאשׁ שְׁהוּא עֲנִין יוֹתֵר פְּנִימִי וּנְפִישׁ.
 53 וּמִמְשִׁיף אֲדַמּוּר' הוֹזֵק בְּמֵאֵמֵר
 54 הַנּוֹכַח בִּלְקוּטֵי תוֹרָה' לְבָאָר, שְׁזָהוּ
 55 הָאֲמוֹר לְעֵיל עַל הָאֲחָדוֹת בֵּין הַסּוּגִים
 56 הַשׁוֹנִים וְהַדְּרוֹגוֹת הַשׁוֹנוֹת שֶׁל בְּנֵי
 57 יִשְׂרָאֵל דְּרָף פְּלָל, כְּאוֹפֵן כְּלָלִי, אֵף
 58 דְּרָף פְּרָט בְּצוּרָה מְפּוֹרֶטֶת אֵיף
 59 הוּא הָרָף הַיְחָדוּד כּוֹי', כִּיצַד
 60 הַסּוּגִים הַשׁוֹנִים מֵאֲחָדִים לְמִצְיָאוֹת
 61 אֲחַת מֵאוֹחָדֵת בְּאָר הַכְּתוּב אַחֲרֵי
 62 כְּף¹² בְּהַמְּשֵׁךְ הַפְּסוּקִים הַלְלוּ, הַכּוֹתוּב
 63 אוֹמֵר שֶׁהָאֲחָדוֹת הֵיא "לְעֵבְרָךְ
 64 בְּבְרִית", כִּפִּי שְׁמִשְׁחִין וּמִבְּאֵר.
 65 וְהַעֲנִין, הַמְּשַׁמְעוֹת הַפְּנִימִית שֶׁל
 66 מוֹשֵׁג הַבְּרִית' בֵּין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 67 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיא כְּמוֹ לְמִשְׁלֵ שְׁנֵי
 68 אוֹהָבִים שְׁפּוֹרְתִים בְּרִית
 69 בִּינֵיהֶם שְׁלֵא תִפְסַק אֶהְבָּתָם
 70 כּוֹי', בַּל תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד כּוֹי',
 71 וְהָאֲהַבָּה וְהַיְדִידוּת בֵּינֵיהֶם תִּתְקִים
 72 לְנִצַּח (גַּם אִם בְּמִשְׁךְ הוֹמֵן יִתְרַחֲשׁוּ
 73 דְּבָרִים שְׁעִלּוּלִים לְהִיּוֹת סִיבָה לְהַפְּסֶקֶת
 74 הָאֲהַבָּה) לְפִי שְׁבָאוּ בְּבְרִית
 75 וְהַתְקַשְׁרוּת זֶה עִם זֶה וְהַתְּאֲחָדוּ
 76 בְּהַתְּאֲחָדוֹת מוֹחֲלָטָה כְּאֵלוֹ נְעִשׂוּ
 77 לְבִשְׁר אֶחָד כְּאֵלוֹ הִיוּ מִצְיָאוֹת
 78 אֲחַת וְלֹא שְׁנֵי אֲנָשִׁים נִפְרָדִים. וְכִמוֹ
 79 שְׁלֵא יוּכַל לְפַסּוֹק אֶהְבָּתוֹ עַל
 80 עֲצָמוֹ, כֵּךְ לֹא יִפְסוֹק מְעַל
 81 חֲבֵרוֹ וְהַתְּאֲחָדוֹת בֵּינֵיהֶם הֵיא עַד כְּדִי כֵךְ שְׁכֶשֶׁם שְׁלֵא יִיחַן שְׁאֲדֵם יִפְסִיק
 82 לְאֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ, כֵּךְ לֹא יִיחַן שִׁיפְסִיק לְאֹהֵב אֶת חֲבֵרוֹ כִּי הָאֲחָדוֹת בֵּינֵיהֶם
 83 הֵיא, כְּאֵמוֹר, בְּמִידָה כּוֹז שֶׁהִפְכוּ לְהִיּוֹת כְּמוֹ דְּבַר אַחַד מִמֶּשׁ. וְלֹכֵן נִקְרָא
 84 עֲנִיין הַתְּקַשְׁרוֹת וְהַתְּאֲחָדוֹת הוּוּ בְּלִשׁוֹן פְּרִיתָת בְּרִית, כְּמוֹ
 85 שְׁכַתּוּב¹³ בִּירְמִיָּהוּ (בְּדַבְּרֵי הַתּוֹכַחָה כְּלִפִּי אֵלוֹ שֶׁהִפְרוּ אֶת הַבְּרִית עִם ה')
 86 אֲשֶׁר כְּרָתוּ אֶת הַעֲגָלָה שִׁהִיָּה קוֹדֵם לַכֵּן גּוֹף אַחַד וַיַּעֲבְרוּ אֵלָה שְׁכָרְתוּ
 87 אֶת הַבְּרִית בֵּין בְּתָרִיו, כְּלוּמַר, לְהִיּוֹת שְׁנֵיהֶם עוֹבְרִים בְּתוֹךְ
 88 גּוֹף אֶחָד שְׁכֵךְ הֵיא מִנְהַגֶּם שֶׁל כּוֹרְתֵי בְרִית, לְעַבּוֹר בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁל מַה

(11) ראה ספר יצירה פ"א מ"ז. 12) שם, יא. 13) ירמ' לד, יח. הובא בפירוש"י עה"פ.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שקודם לכן היה גוף אחד ובכך לבטא את הנכונות שלהם לכרות ברית זה עם
 2 זה ברמה כזו של התקשרות והתאחדות לְהִיּוֹת לְאַחַד־דָּיִם כמו גוף אחד
 3 ממש.
 4 וּכְכֹל הַמֶּשֶׁל הִזָּה הַדְּבָרִים נְכוּנִים גם בנמשל, שכן עֲשֵׂה לָנוּ ה'
 5 אֱלֹהֵינוּ שהתקשר והתאחד איתנו
 6 ככזו אחרת שנמשלה לכריתת ברית,
 7 דְּכִתִּיב¹⁴ בפרשת כי תשא, בהמשך
 8 לבקשת משה רבינו מהקדוש-ברוך-
 9 הוא לסלוח על חטא העגל, הִנֵּה
 10 אֲנִי כֹרֵת בְּרִית גּוֹ', כִּי עַל-
 11 יָדֵי יִ"ג מַדּוֹת הַרְחֵמִים
 12 שֶׁהִמְשִׁיךְ מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ
 13 הַשְּׁלוֹם האמורות באותה פרשה (א.
 14 א"ל. ב. רחום. ג. וחנון. ד. ארך. ה.
 15 אפים. ו. רוב חסד. ז. ואמת. ח. נוצר
 16 חסד. ט. לאלפים. י. נושא עון. יא.
 17 ופשוט. יב. וחסאה. יג. ונקח), נַעֲשֵׂה
 18 כְּכִיכּוֹל כְּרִיתֶתָ בְּרִית
 19 וְהִתְקַשְּׁרוֹת לְהַקְבֵּ"ה עִם
 20 יִשְׂרָאֵל כּוֹ' ועד להתאחדות מלאה
 21 ומוחלטת, כמובאר לעיל.
 22 (ב) וַיֵּשׁ לְקִשְׁרֵהּ זֶה עִם הַמִּבְּאֵר בְּמַאֲמָר דְּבוּר-
 23 בְּמַאֲמָר דְּבוּר-הַמִּתְחִיל הַפּוֹתַח
 24 בַּסּוּק "אַתֶּם נֹצְבִים" ב'אֵר
 25 הַתּוֹרָה¹⁵ לאדמו"ר ה'צמח צדק'
 26 (שְׁנַמְצָא עִתָּהּ בעת אמירת מאמר
 27 זה בשנת תשכ"ה ב'דפוס'), שְׁמַלַת
 28 'נֹצְבִים' הוא לְשׁוֹן נִפְעָל, כִּי
 29 שִׁמְשָׁךְ וּמְבַאֵר, שְׁזָהוּ עֲנָן
 30 נַעֲשֵׂה עַל-יְדֵי אַחַר נַעֲשֵׂל
 31 זֶה עַל כֵּךְ שְׂכָן הַכוּוֹנָה 'נֹצְבִים'
 32 ועומדים על ידי שמישהו אחר מציב
 33 ומעמיד אותם מוֹרָה הָאוֹת נ'
 34 ד'נֹצְבִים', וְכִמּוֹ הַחֲלוּק
 35 הַהַבְדֵּל בֵּין 'כּוֹתֵב' לְנֹכְתֵב',
 36 ש'פּוֹתֵב' הִינוּ שֶׁהוּא הָאָדָם
 37 עֲצָמוֹ כּוֹתֵב, וְנֹכְתֵב' הִינוּ
 38 פעולה של כתיבה על-יְדֵי אַחַר,
 39 וְזָהוּ גַם הַחֲלוּק הַהַבְדֵּל בֵּין
 40 'עוֹמְד' שֶׁהוּא אָדָם הַעוֹמֵד מַצַּד
 41 עֲצָמוֹ, לְנֹצֵב' שֶׁהוּא אָדָם שֶׁנִּצֵּב עַל-יְדֵי אַחַר שֶׁהַעֲמִיד וְהַצִּיב

אוּתוֹ], וּמִבְּאֵר¹⁶, אדמו"ר ה'צמח צדק' על-פי חסידות שהכתוב נקט כאן
 לשון זו שמשמעה עמידה והתייצבות של האדם על ידי אחרים כיוון שְׁנַמְצָא
 הַפֶּתַח עַל זֶה הַלְּהִיּוֹת "נֹצְבִים לִפְנֵי ה'", מְלַמֵּעַלָּה מהקדוש-ברוך-הוא,
 וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב אַחֲרֵי-כֵן¹⁷ בהמשך הפסוקים הללו שהמטרה של כריתת
 הברית היא "לְמַעַן הַקִּים אוֹתָךְ הַיּוֹם לוֹ לְעַם", וְהִינוּ, שְׁעֲנִין
 הַקִּימָה הַהִקְמָה (וההתרוממות) של
 בני ישראל להיות עמו של הקדוש-
 ברוך-הוא אֵינוּ מַצַּד הַעַם עֲצָמוֹ,
 אֲלָא נַעֲשֵׂה מְלַמֵּעַלָּה על-יְדֵי
 הקדוש ברוך הוא ("הַקִּים
 אוֹתָךְ"), וְהוּא עֲנִין הַמְּשַׁכֵּת
 וְגִלּוֹי יִ"ג מַדּוֹת הַרְחֵמִים,
 כַּאֲמוֹר לְעִיל שְׂבַמְצָעוֹתָם נִתָּן וּנְמַשֵּׁךְ
 הַכּוּחַ הַתְּקַשְׁרוֹת וְהַתְּאַחְדוֹת שֶׁל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שְׁזָהוּ
 גִלּוֹי וְהַמְּשַׁכֵּת שֶׁל אֹרֶךְ אֲלוּקֵי
 מְלַמֵּעַלָּה לְמַטָּה שְׂאִינוּ תְּלוֹי
 בְּמַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ שֶׁל הָאָדָם
 וְאוֹר זֶה מֵאִיר עֲלָיו וּמְרוֹמֵם אוֹתוֹ גַּם אִם
 הוּא מַצִּידוֹ נִמְצָא בְּמַעֲמַד וּמַצֵּב רוּחָנִי
 נַחוּת בְּיוֹתֵר, כְּמוֹכֵן מְזָה
 שֶׁהַתְּחַלַּת יִ"ג מַדּוֹת הַרְחֵמִים
 בַּכְּתוּב (הַנוֹכַח לְעִיל, בַּפְּרָשָׁה כִּי תִשָּׂא)
 הִיא הַיְוֵי הַיְוֵי¹⁸, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 ז"ל שֶׁהַכְּתוּב כּוֹפֵל וְאוֹמֵר "הוֹי"
 פַּעַמִּים, אֶחָד הַחוֹרוֹת עַל הַמִּשְׁכַּת יִ"ג
 מִדּוֹת הַרְחֵמִים עַל הָאָדָם קוֹדֵם
 שְׁיִחְטָא, וְאַחַד עַל הַמִּשְׁכַּת יִ"ג
 מִדּוֹת הַרְחֵמִים פַּעַם נּוֹסֵפֶת לְאַחַר
 שְׁיִחְטָא (כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 ה'תּוֹסְפוֹת'¹⁹ בְּשֵׁם
 הַמְּדַרְשִׁי²⁰), וְהִינוּ, שְׁיִ"ג מַדּוֹת
 הַרְחֵמִים הֵם גַּם לְמִי שֶׁחָטָא כּוֹ', וְהִינוּ לְפִי שְׁזָהוּ
 גִלּוֹי מְלַמֵּעַלָּה שְׂאִינוּ תְּלוֹי בְּמַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ שֶׁל
 הָאָדָם. וְכִיּוֹן שֶׁבְּחֻדְשׁ אֱלוּל מְאִירוֹת יִ"ג מַדּוֹת
 הַרְחֵמִים²¹, הִנֵּה עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֵׂה ב'רֹאשׁ הַשָּׁנָה'
 הַעֲנָן ד'אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם" גו'.

(14) תשא לד, י (15) ריש פרשתנו (ע' א'קפט ואילך). (16) שם ע' א'קצו. (17) שם, יב. (18) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1348 ואילך. (19) ד"ה שלש עשרה מדות - ר"ה יז, ב. (20) פסיקתא רבתי פל"ב (פסיקא ותאמר ציון), ז. (21) לקו"ת פ' ראה לב, א ואילך.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 וְכִינּוֹן שֶׁבְחֹדֶשׁ אֶלּוּל מְאִירוֹת י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים²¹, כמבואר
 2 במדרשי חכמינו ז"ל ובתורת החסידות שכך היה כאשר משה רבינו עלה
 3 למרום לאחר חטא העגל כאשר ארבעים הימים האחרונים (מראש חודש אלול
 4 ועד יום הכיפורים), היו "ברצון" וכך גם בימים אלה מידי שנה בשנה, ימי
 5 חודש אלול הם ימי רצון ורחמים
 6 הִנֵּה עַל-יַדֶּיךָ שֶׁבַמִּשְׁךְ חוֹדֵשׁ
 7 אלול מאירות י"ג מידות הרחמים
 8 נַעֲשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַעֲנֵנוּ
 9 ד' "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּלַכְּם"
 10 גו', כמובא לעיל בתחילת המאמר
 11 ש"היום" הוא יום ראש השנה.
 12 וּמִמְשִׁיף אֲדוּמִ"ר ה'צִמַח צִדְק'
 13 במאמר הנוכח ב'אור התורה'²²,
 14 שֶׁכָּל זֶה הַמְּבֹרָא לְעִיל אֲדוּת הַכּוֹחַ
 15 הַנִּתָּן מִלְּמַלְכָה לְכֹרֵית הַבְּרִית עַל-יַדֵּי
 16 הַמִּשְׁכַּת י"ג מִדּוֹת הַרְחֵמִים הוּא
 17 לְפִי הַפְּרוֹשׁ ש'נֹצְבִים" הוּא
 18 לְשׁוֹן קִימָה וְעִמְדָה (אֶלָּא
 19 שְׂבֻזָּה גּוֹפֵא בְּעֵינֵי הַעֲמִידָה עֲצֻמו
 20 הָרִי זו קִימָה וְעִמְדָה
 21 שְׂנַעֲשִׂית מִלְּמַעְלָה). אֵךְ עוֹד
 22 יֵשׁ פְּרוֹשׁ "נֹצְב" לְשׁוֹן רֵאשׁ
 23 וְקָצִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "מִלֶּךְ אֵין
 24 בְּאֲדוּם נֹצֵב מִלֶּךְ"²³, ו'נֹצֵב
 25 אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ"²⁴, וּבִפְסוּקִים
 26 אֵלֶּה "נִיצֵב" פִּירוּשׁוֹ כְּמוֹ קָצִין וּמִפְקֵד
 27 וְהוּא וּלְפִי זֶה הַתּוֹכֵן הַפְּנִימִי שֶׁל
 28 הַכְּתוּב "אַתֶּם נִיצֵבִים הַיּוֹם כּוֹלְכֶם"
 29 הוּא עַל-דֶּרֶךְ מָה שֶׁכְּתוּב²⁵
 30 בִּיעֶקֶב אֲבִינוֹ וְתוֹכֵן הַדְּבָרִים מִתִּיחַס
 31 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת כִּי אִם-
 32 יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׂמֵךְ, כִּי שְׂרִיתָ
 33 עִם אֱלֹקִים וְעִם אַנְשֵׁים
 34 וְתוֹכֵל, דְּהִינּוּ, שֶׁהוּא כָּל אֶחָד
 35 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁר וּמוֹשֵׁל בְּדוֹגְמַת
 36 "נִיצֵב" בְּמִוֹכֵן שֶׁל קָצִין וּמִפְקֵד עַל
 37 בְּחִינַת שֵׁם אֱלֹקִים, שֶׁהוּא
 38 עֵינֵינוּ וְתוֹכְנוֹ שֶׁל שֵׁם אֱלֹקִים בְּחִינַת
 39 צְמִצּוּם וְהִסְתָּר פְּנִים שֶׁל הָאוֹר
 40 הָאֱלוּקִי שֶׁמִּצַּד עֲצֻמו אֵינוֹ מוֹגֵבֵל וְאֵינוֹ מְצוּמָצֵם כָּלֵל, אֲבָל לְצוּרֵךְ בְּרִיאַת עוֹלָם
 41 גִּשְׁמִי מוֹגֵבֵל, הָאוֹר הָאֱלוּקִי הַבְּלִי-גְבוּל צוּמָצֵם וְהוֹגֵבֵל לְהִיּוֹת גְּלוּי עוֹלָם
 42 הִנֵּה וְתַעֲנוּגְיוֹ, וְהוּא הָאֲדָם שֶׁהִגִּיעַ לְדִרְגָה שֶׁל "אַתֶּם נֹצְבִים" בְּמִוֹכֵן
- 1 וּמִמְשִׁיף ב'אור התורה'²², שֶׁכָּל זֶה הוּא לְפִי
 2 הַפְּרוֹשׁ ש'נֹצְבִים" הוּא לְשׁוֹן קִימָה
 3 וְעִמְדָה (אֶלָּא שְׂבֻזָּה גּוֹפֵא הָרִי זו קִימָה וְעִמְדָה
 4 שְׂנַעֲשִׂית מִלְּמַעְלָה). אֵךְ עוֹד יֵשׁ פְּרוֹשׁ "נֹצְב"
 5 לְשׁוֹן רֵאשׁ וְקָצִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "מִלֶּךְ אֵין בְּאֲדוּם
 6 נֹצֵב מִלֶּךְ"²³, ו'נֹצֵב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ"²⁴, וְהוּא
 7 עַל-דֶּרֶךְ מָה שֶׁכְּתוּב²⁵ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׂמֵךְ,
 8 כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעִם אַנְשֵׁים וְתוֹכֵל, דְּהִינּוּ,
 9 שֶׁהוּא שֶׁר וּמוֹשֵׁל עַל בְּחִינַת שֵׁם אֱלֹקִים, שֶׁהוּא
 10 בְּחִינַת צְמִצּוּם וְהִסְתָּר פְּנִים לְהִיּוֹת גְּלוּי עוֹלָם
 11 הִנֵּה וְתַעֲנוּגְיוֹ, וְהוּא שֶׁר וּמוֹשֵׁל עַל בְּחִינַת זו,
 12 עַל-יַדֵּי שֶׁכְּבָר נִתְּפֶשֶׁטָה הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
 13 מִהִלְבוּשֵׁים הַצּוֹאִים, וְאַתְּהֶפְכָּא מַחְשׁוֹכָא כו',
 14 מִצַּד רְצוֹן הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית שֶׁהִיא הַמוֹשְׁלָת
 15 בְּקַרְבּוֹ, מַה-שְּׂאִין-פֶּן בְּחִינַת יַעֲקֹב, י' עַקְב²⁶,
 16 שְׂעִדִּין הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית יוֹרְדַת בְּעַקֵּב לְהִתְלַבֵּשׁ
 17 בְּלְבוּשֵׁי הַעוֹלָם הַזֶּה, אֶלָּא שֶׁהוּא בְּבְחִינַת
 18 אֲתַפְּכֵיָא, אֶבֶל אֵינוֹ בְּחִינַת שֶׁר וּמוֹשֵׁל עֲדִין כו'.
 19 אֶכֶן ב'רֵאשׁ הַשָּׁנָה' נֹאֲמַר "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם",
 20 שֶׁכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹכְלוּ לְהִגִּיעַ לְהִיּוֹת
 21 בְּבְחִינַת "נֹצְבִים", דְּהִינּוּ בְּחִינַת שֶׁר וּמוֹשֵׁל עַל הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית
 22 הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית וְהַגּוֹף, כְּמוֹ בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל,
 23 וְהִינּוּ, לְפִי שֶׁב'רֵאשׁ הַשָּׁנָה מְאִירָה הָאֶרֶץ
 24 עֲלִיוֹנָה מְאֹד לְמַעְלָה מִמְּעָלָה מִהָאֶרֶץ הַמְּאִירָה
 25 בְּכָל הַשָּׁנָה כו'.
 26 ג) וּמִמְשִׁיף בְּכְתוּב¹⁷ "לְמַעַן הִקִּים אוֹתָךְ הַיּוֹם
 27 לוֹ לְעַם וְהוּא יִהְיֶה לָךְ לְאֱלֹקִים",
 28 הִינּוּ²⁷, שֶׁהִמְכִּינּוּ מִפְּל הַנ"ל הוּא שֶׁבְּגִי יִשְׂרָאֵל
 29 וּמִמְשִׁיף בְּכְתוּב¹⁷ "לְמַעַן
 30 הִקִּים אוֹתָךְ הַיּוֹם לוֹ לְעַם וְהוּא יִהְיֶה לָךְ לְאֱלֹקִים",
 31 הִינּוּ²⁷, שֶׁהִמְכִּינּוּ הַמְּטָרָה וְהַתְּכִלִּית מִפְּל הַנ"ל הוּא שֶׁבְּגִי
 32 יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בְּבְחִינַת עַם, שְׂעַל-יַדֵּי-זֶה שִׁישְׁנו עִם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

(22) שם ע' א'רא. (23) מלכים-א כב, מח. (24) שם ד, יט. (25) וישלח לב, כט. (26) עץ חיים שער ג (שער סדר אצ"י) פ"ב. (27) ראה גם לקו"ת פרשתנו שם, סע"ד. אוה"ת שם ע' א'קצח.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 מלך בלא עם, לאמתו של דבר ענין המלוכה במובן של רוממות והתנשאות
 2 היה גם לפני שהייתה מציאות של עם והיגו, שגם קודם שנתעורר
 3 ברצון כפיכול להיות מלך על עם, בשלב שבו אפילו לא הייתה
 4 התעוררות רצון להיות מלך על עם, ובודאי שלא היה עם במציאות, גם
 5 בשלב זה יש כבר למעלה באלוקות
 6 בחינת הרוממות וההתנשאות
 7 שמצד עצמו, ומבחינה זו
 8 בחינת הרוממות העצמית,
 9 ממשיכים בראש השנה,
 10 שיתעורר להיות לו להקדוש
 11 ברוך הוא רצון למלוכה על
 12 עם, שעל זה נאמר³² בהמשך
 13 התפילה "אדון עולם", "לעת
 14 נעשה בחפצו כל, לאחר הבראה
 15 בפועל, אזי מלך שמו נקרא",
 16 דהיגו כמו כפי שניין הרוממות
 17 ירד ונמשך באופן שנקרא מלך
 18 על עם, שמטה מהרצון העליון
 19 למלוך על עם נהיה ונקראו
 20 העולמות, ושמו נקרא
 21 עליהם כו', ולאחר-כך לאחר
 22 המשכה זו שהיא כאמור התוכן הפנימי
 23 של 'זיכרונות' שהמשכתם הביאה את
 24 כללות העולם, צריכה להיות גם
 25 זכירה פרטית, והיגו, על-ידי
 26 הזכרת עקדת יצחק, ובאופן
 27 שמברכים על זה בשם
 28 ומלכות³³ בברכת 'זיכרונות'
 29 בתפילת מוסף של ראש השנה, "ברוך
 30 אתה ה', זוכר הברית", שנה העובדה
 31 שאומרים על כך ברכה בשם ומלכות
 32 מורה³⁴ על ודאות הענין
 33 כו',³⁵ כמבואר ב'אגרת התשובה'
 34 שבספר התניא: "וכמו שאנו מברכין
 35 בכל תפלת י"ח תיכף שמבקים סלה
 36 לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה
 37 לסלות והרי ספק ברכות להקל משום
 38 חשש ברכה לבטלה אלא אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלה לנו
 39 מחל לנו. ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו נגאלין מיד כמו שאנו מברכין
 40 ברוך אתה ה' גואל ישראל".

1 יוכל להיות ענין המלכות של הקב"ה בראש השנה,
 2 כמאמר רבותינו ז"ל²⁸ אמר הקב"ה: אמרו לפני מלכות
 3 בראש השנה כדי שתמליכוני עליכם, כי אין מלך בלא
 4 עם²⁹, וכפי שמבואר רבות בחסידות במשמעות הדברים כיצד גדר המלכות
 5 לא יכול להיות על הבנות וחיות שאין
 6 להם כל הכרה בהמות המלך וגם לא
 7 על ידי בניו של המלך הקרובים אליו
 8 מאד אלא דווקא על ידי העם שמצד
 9 אחד הם מציאות בפני עצמה ומצד שני
 10 הם מכירים בגדולתו של המלך
 11 ומתבטלים בפניו ולאחר
 12 שהקב"ה נעשה מלך ישראל
 13 (שזהו ענין "והוא יהיה לך לאלקים"),
 14 אזי מבקשים בני ישראל "מלוך על העולם כלו
 15 כו' וידע כל פעול" וכו'³⁰. ולאחר הענין
 16 ד'מלכות' צריך להיות גם הענין ד'זכרונות',
 17 שיעלה זכרונכם לפני לטובה²⁸, והיגו, שענין
 18 המלכות הוא המשכה מבחינת רוממות
 19 העצמות להיות בבחינת רוממות והתנשאות על
 20 עם, וכמבאר ב'המשך שמח תשמח'³¹ (שנדפס
 21 זה-עתה), שעל זה נאמר³² אדון עולם אשר
 22 מלך בטורם כל יצור נברא, והיגו, שגם קודם
 23 שנתעורר ברצון כפיכול להיות מלך על עם, יש
 24 כבר בחינת הרוממות וההתנשאות שמצד-
 25 עצמו, ומבחינה זו ממשיכים בראש השנה,
 26 שיתעורר להיות לו רצון למלוכה על עם, שעל
 27 זה נאמר³² "לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך
 28 שמו נקרא", דהיגו כמו שנקרא מלך על עם,
 29 שמטה נהיה ונקראו העולמות, ושמו נקרא
 30 עליהם כו', ולאחר-כך צריכה להיות גם זכירה
 31 פרטית, והיגו, על-ידי הזכרת עקדת יצחק,
 32 ובאופן שמברכים על זה בשם ומלכות³³, שנה
 33 מורה³⁴ על ודאות הענין
 34 כו',³⁵ כמבואר ב'אגרת התשובה'
 35 שבספר התניא: "וכמו שאנו מברכין
 36 בכל תפלת י"ח תיכף שמבקים סלה
 37 לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה
 38 לסלות והרי ספק ברכות להקל משום
 39 חשש ברכה לבטלה אלא אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלה לנו
 40 מחל לנו. ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו נגאלין מיד כמו שאנו מברכין
 41 ברוך אתה ה' גואל ישראל".

(28) ר"ה טז, א. לד, ב. (29) בחיי וישב לח, ל. שם ר"פ בלק. תניא שעשהוה"א רפ"ז (פא, ב.) ובכ"מ. (30) תפלת העמידה דראש השנה (ברכת "אלקיני כו' מלוך כו'"). (31) תרנ"ז - ע' 11 (נדפס לאח"ז בסה"מ תרנ"ז ס"ע קפג ואילך). (32) תפילת השחר. (33) בסיום ברכת זכרונות במוסף דר"ה. (34) ראה תניא אגה"ת פי"א. (35) ע"כ נמצא ברשימה שתח"י (המו"ל).